

Osvrt na predavanje o IKT metodici

FONTOVI

Fontovi su pisma i proučavaju se u tipografiji, oni su osnovni resurs koji na fakultetu koristimo, a i samostalno izrađujemo. Za uređivanje i izrađivanje fonta koristimo program *Fontographer*. Font je ujedno i kodna pozicija, koja je u samom programu a i drugim srodnim programima stavljen u koordinatni sustav u jednom kodnom prikazu slova, odnosno digitalni četverac koji je omeđen 5 beskonačnih pravaca. U prošlosti se taj četverac mogao nositi u rukama, no bilo je užasno teško napraviti kvačice na slovnom znaku, nije bilo niti lijepo za vidjeti, jer je ta kvačica morala biti unutar četverca, danas to nije pravilo, a i estetski je ljepše kada nije u razini ostalih slovni znakova, već iznad.

U programu koristimo opciju *Open Metrics Windows* za simulaciju teksta i isprobavanje fonta i pregled kako se slovni znakovi ponašaju u okruženju drugih slovni znakova. Desna linija u digitalnom četvercu se može pomicati te pomoću nje parove podrezivanja možemo prilagoditi fontu da ne bi zbunjivalo čitatelja. Ne mogu svi tipovi fontova u sebi sadržavati u sebi parove podrezivanja, oni koji mogu su post script fontovi i true type fontovi

Definiranje fontova ne postoji u cm, mm niti ijednoj fizičkoj mjernoj jedinici, već u relativnoj jedinici u tipografskim točkama, koje se kroz određeni software oni te tipografske točke definiraju u neku fizičku dimenziju.

Bitna stvar koja se mora naglasiti kod fontova je to da kad radimo novi font, moramo znat red dizajniranja, prvo ćemo dizajnirati slovo O pa onda Q

BEZIEROVE KRIVULJE

Bezierove krivulje su danas vrlo važne u grafičkoj struci, te je u vektorskim grafičkim programima jedna od najvažnijih alata. Definirane su sa 4 točke, te je važno dobro pretpostaviti s tim točkama kako će krivulja izgledati. Bazier se sastoji od četiri točke: prva točka, natezna ili tangentna točka i sljedeća točka. Između tih točaka se dobiva krivulja. Uvijek se sve radi preko povezanih točaka. U fontografu se točke Bazierove grafike označuju s plusom.

Kad radimo u fontografu imamo više alata i načina spajanja Bazierovih točaka, od kojih svaki služi za postizanje drukčijeg efekta. Možemo ih dakle povezati preko curve point, corner point (jednadžbe postaju nezavisne) i tangent point (točke postaju tangente na krivulju)

POSTSCRIPT

PostScript je glavni grafički jezik, koji definira naredbe unutar nekog software-a, ono što napravimo u programu se mijenja u kodu unutar PostScripta, te obrnuto. On je ujedno važan jezik vektorske grafike. Printeri čitaju PostScript jezik, te imaju mogućnost taj jezik pretvoriti u sliku i isprintati je točno onakvu kako je definirana

RASTER

Raster postoji samo zato da bi mogli u tisku s jednom bojom napraviti puno nijansi. Raster je vrlo važan što približuje već ionako znatnu razliku između sustava boja RGB i CMYK, tisak može pokriti veliki broj nijansi, te je veći spektar dobivanje različitih parametara u boji. Raster se sastoji od rasterskih elemenata koji mogu biti različitih oblika, najčešći je oblik točka. Postoje vrste rastera AM i FM rasteri, ima i treća vrsta hibridni raster. AM raster ima istu udaljenost između rasterskih elemenata, ali različitu veličinu tih elemenata, dok FM raster ima različitu udaljenost, ali istu veličinu rasterskih elemenata. Hibridni raster je spoj AM i FM rastera.

BOJA

Boja na ekranu i boja koju želimo dobiti se bitno dosta razlikuje, RGB sustav se koristi na ekranu, dok CMYK sustav pri tiskanju. Nećemo dobiti istu željenu boju ako RGB koristimo pri tiskanju, jednostavno nećemo dobiti ono što smo vidjeli na ekranu, tako da treba kod dizajniranja imati dosta tehničkih i inženjerskih znanja i vještina.

Boje u HTML možemo definirati pomoću standardnog imena boje na primjer Black ili kroz kodni zapis boje u RGB sustavu npr. #000000. Word također kao i HTML koriste RGB sustav i ne prepoznaje CMYK sustav

PDF

Razlika iz HTML-a i PDF-a je to da PDF može prihvatiti CMYK sustav, a HTML samo RGB, no oba pokazuju tekst i sliku. Te ujedno PDF poznaje pojam stranice, dok HTML jednostavno ne.

REZOLUCIJA

DPI su broj točaka po inču, za ekrane je 72 dpi sasvim dovoljno, za običan dobar tisak se koristi 300 DPI (većinom novine) dobar kvalitetan tisak koristi 400 DPI. Vrhunski fotoosjetljivači koriste iznad 2000 DPI. On je ujedno definiran zbog udaljenosti čitanja čitatelja. Zato jumbo plakati ne trebaju i nema svrhe da imaju veliki DPI jer se čita izdaleka, tako da oni imaju veći DPI od ekrana, dok imaju isti i manji DPI od ostalih tiskarskih proizvoda, ovisi što želimo postići.

Ivana Kujundžić